

«Σας λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἰσθαι χαρά ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἓνα αμαρτωλὸν μετανοοῦντα, ἢ ἢ μάλλον παρά διὰ ἑννενηκονταεννέα ἰδικοαίους, οἵτινες ὁ δὲν ἔχουσι ἢ χρεῖαν ἢ μετανοίας» (Λουκάς, ιε':7)

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἓνας σπλαχνικός Θεός που αγαπάει τον ἄνθρωπο και επιδιώκει να ἔχει μια πνευματική σχέση μαζί του. Θέλει να τον φροντίζει και να τον εκπαιδεύει με σκοπό τον αγιασμό του, ὥστε να νοήσει ο ἄνθρωπος την αγάπη Του για αὐτόν. Ὅταν ὁμως ο ἄνθρωπος φεύγει ἀπὸ την χάρη Του και πηγαίνει στην αμαρτία, ο Κύριος λυπάται για αὐτή την επιλογή του και κάνει ἓναν μεγάλο ἀγὼ να να τον επαναφέρει πάλι πίσω.

Ο Κύριος μας πληροφορεῖ σχετικά λέγοντας: «Δεν ἦλθον διὰ να καλέσω δικαίους, ἀλλὰ αμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» (Λουκάς, ε':32). Σε μία ἀπὸ τις παραβολές που εἶπε, ἀναφέρει για ἓναν ἄνθρωπο που εἶχε 100 πρόβατα, ἔχασε το ἓνα και ἀφήνει τα 99 μόνα τους και πηγαίνει να ζητήσει αὐτό που ἔχει χαθεῖ και ὅταν το βρει προσκαλεῖ τους φίλους και τους γείτονες του για να χαροῦν μαζί του. Για τον ἴδιο λόγο, μεγαλύτερη χαρά γίνεται στον ουρανό για ἓνα αμαρτωλό που μετανοεῖ παρά για 99 δικαίους, δηλαδή για ἀνθρώπους που ἤδη ἔχουν μετανοήσει και ἐπιστρέψει στον Κύριο. Επίσης ἢ σε ἄλλη παραβολή ἀναφέρει για μια γυναῖκα που εἶχε 10 δραχμές και ἔχασε τη μια, ἢ ὁπότε σκουπίζει ὅλο το σπίτι μέχρι να την βρει και ὅταν την βρει προσκαλεῖ τις φίλες και τις γειτόνισσές της, για να δείξει την χαρά της για την χαμένη δραχμή που βρέθηκε. Ὅμοια χαίρονται και οἱ ἄγγελοι του Θεοῦ για κάθε αμαρτωλό που μετανοεῖ (Λουκάς, ιε':3-10).

Ἀκόμη και στην προ Χριστοῦ περίοδο, που ἴσχυε ο νόμος της Παλαιᾶς Διαθήκης που δόθηκε δια του Μωυσέως στο λαό Ἰσραήλ, ο Κύριος φανερώνει την αγάπη και το ἔλεος Του, ἢ λέγοντας μέσω του προφήτη Ἰεζεκιήλ: «Εγὼ θέλω βοσκήσει τα πρόβατά μου, και εγὼ θέλω ἀναπαύσει αὐτά, λέγει Κύριος ο Θεός. Θέλω ἐκζητήσει το ἀπολωλός, και επαναφέρει το πεπλανημένον, και ἐπιδέσει το συντετριμμένον, και ἐνισχύσει το ἀσθενές ἢ το παχύ ὁμως και το ἰσχυρόν θέλω καταστρέψει ἢ ἐν δικαιοσύνη θέλω βοσκήσει αὐτά» Μέσω του ἴδιου προφήτη ο Κύριος φανερώνει ὅτι θα κάνει και ἔργο αγιασμοῦ δίνοντας σε κάθε πιστό, μια νέα σπλαχνική καρδιά και πλήρωση Ἀγίου Πνεύματος, ὥστε να μπορεῖ να ἐκτελεῖ το θέλημα Του:

«Διότι θέλω σας λάβει ἐκ μέσου των ἐθνῶν, και θέλω σας συνάξει ἐκ

πάντων των τόπων, και σας φέρει εις την γήν υμών. Και θέλω ράνει εφ' υμών καθαρόν ύδωρ, και θέλετε καθαρισθή από πασών των ακαθαρσιών σας, και από πάντων των ειδώλων σας, θέλω σας καθαρίσει. Και θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν νέαν και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και, αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός σας, θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην. Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου, και σας κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου, και να φυλάττετε τας κρίσεις μου, και να εκτελήτε αυτάς» (Ιεζεκιήλ, λς' :24-27, λδ' :15-16).

Σχετικά με τη 'νέα καρδιά', το νέο πνεύμα και τη συγχώρεση των αμαρτιών, προφητεύει και ο προφήτης Ιερεμίας λέγοντας: « αλλ' αυτή θέλει είσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ· μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. Και δεν θέλουσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον» (Ιερεμίας, λα' :33,34).

Αυτές οι προφητείες εκπληρώθηκαν με το λυτρωτικό έργο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Ο Κύριος με το αναμάρτητο αίμα που έχυσε πάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Γι' αυτό, επειδή δεν υπήρξε άλλος άνθρωπος αναμάρτητος, μόνο αίμα του Κυρίου, είναι 'το υπέρ πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών' (Ματθαίος, κς' :28).

Έτσι σε κάθε άνθρωπο που θα μετανοήσει για τις αμαρτίες του και θα πιστέψει σ' Αυτόν, θα κάνει δυνατή αλλαγή μέσα στη ψυχή του, διότι έχει τη δύναμη με το αίμα που έχυσε να καθαρίσει τον άνθρωπο από κάθε αμαρτία και να θέσει το Άγιο Πνεύμα μέσα του, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να κάνει το θέλημα του Θεού. Αυτή την αλλαγή ο Κύριος την ονομάζει 'άνωθεν γέννηση', δηλαδή γέννηση από τον Πατέρα Θεό, γεγονός που σημαίνει ότι μόνο μέσω αυτής της ενέργειας του Θεού, ο πιστός άνθρωπος γίνεται παιδί Θεού. Γι' αυτό άλλωστε ο Κύριος είπε: 'εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού'

(Ιωάννης, γ' :3)

Διδακτική είναι και η παραβολή του ασώ του υιού, ο οποίος ζήτησε

από τον πατέρα του το μέρος της περιουσίας που του ανήκε και ο πατέρας μοίρασε την περιουσία του, σ' αυτόν και στον μεγαλύτερο αδελφό του. Ο νεότερος γιός πήρε την περιουσία του και έφυγε σε μια μακρινή χώρα όπου την διασκόρπισε ζώντας άσωτη ζωή. Αφού δαπάνησε την περιουσία του, έγινε πείνα σε εκείνη την χώρα και πήγε σε έναν άνθρωπο ο οποίος τον έβαλε να βόσκει τους χοίρους του. Στην πείνα του επιθυμούσε να τρώει από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν οι χοίροι και κανείς δεν έδινε σε αυτόν. Μετά αφού ήρθε στον εαυτό του, σκέφτηκε τους μισθωτούς του πατέρα του οι οποίοι είχαν περίσσεια άρτου ενώ αυτός χανόταν από την πείνα. Τότε αποφάσισε να γυρίσει στον πατέρα του, μετανιωμένος για το λάθος του που έφυγε από αυτόν και σκεφτόταν να του πει ότι αμάρτησε και ότι δεν θεωρεί τον εαυτό του άξιο να ονομάζεται υιός του και ότι ήθελε να τον κάνει τουλάχιστον σαν έναν από τους μισθωτούς του. Έτσι πήρε το δρόμο της επιστροφής και ενώ ήταν ακόμα μακριά, ο πατέρας του που τον περίμενε, έτρεξε τον αγκάλιασε και τον καταφίλησε. Ο νεότερος γιός του είπε πως αμάρτησε στο Θεό και σ' αυτόν και δεν θεωρούσε τον εαυτό του άξιο να ονομάζεται γιός του. Όμως ο πατέρας έδωσε εντολή στους δούλους του να φέρουν την πρώτη στολή, να τον ντύσουν και να του φορέσουν δακτυλίδι στο χέρι του και υποδήματα στα πόδια του. Ακόμη ζήτησε να σφάξουν και να φάνε το σιτευτό μοσχάρι και να χαρούν όλοι γιατί ότι ο γιός του ήταν νεκρός και έζησε και χαμένος και βρέθηκε (Λουκάς, ιε':11-24).

Στην παραβολή αυτή βλέπουμε ότι η επιθυμία του νεώτερου γιου ήταν να κάνει μια ζωή που δεν μπορούσε να την ζήσει στο σπίτι του πατέρα του. Όμως εκεί στην μακρινή χώρα που πήγε, κατάλαβε αφού έπαθε, την φτώχεια την πνευματική και υλική που του έδωσε αυτή η χώρα, δηλαδή οι άνθρωποι που γνώρισε. Το καλό όμως είναι ότι συνήλθε και έκανε μια σύγκριση μεταξύ της κατάστασης που περνούσε στη χώρα εκείνη με αυτή στο σπίτι του πατέρα του. Τότε εννόησε ότι στο σπίτι του πατέρα του, υπάρχει αληθινή χαρά και ευτυχία. Όταν επέστρεψε στο σπίτι του, ο πατέρας τον σπλαχνίστηκε, τον αγκάλιασε και τον περιέθαλψε. Η αγάπη του Πατέρα Θεού ποτέ δεν παύει να υπάρχει, γιατί σαν καλός πατέρας, πάντοτε περιμένει να επιστρέψει κάθε παιδί Του που έφυγε απ' Αυτόν και πήγε στο κόσμο της αμαρτίας. Ο Πατέρας Θεός είναι πάντοτε πρόθυμος να δείξει την αγάπη Του σε όποιον Τον ζητήσει και να του δώσει 'πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν', ώστε να ζήσει σύμφωνα με το θέλημά Του σ' αυτή τη ζωή και να είναι

αιώ νια μαζί Του (Β' Πέτρου, α':3).

Πιστεύουμε ὅτι ὁ Κύριος στις δύσκολες μέρες που περνάμε, θα προσθέσει στην εκκλησία Του πολλές ψυχές που μετανοούν και θέλουν να έχουν τη ζεστασιά της αγάπης Του μέσα στην καρδιά τους. Επίσης εργάζεται τη μετάνοια πολλών ψυχών που έφυγαν από κοντά Του, ὥστε να επιστρέψουν και να τους δώσει πάλι 'την πρώτη στολή'. Ο Θεός δεν θα σταματήσει να μας αγαπά γιατί το θέλημα Του είναι 'να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας'.

(Α' Τιμόθεον,β':4). Αμήν!